

KŘÍŽOVÁ CESTA - MISIJNÍ

ÚVOD

Toužím, Touto křížovou cestou budeme v duchu procházet světem. Současným světem hladu, utrpení, nemoci a násilí, světem lásky, nenávisti, bezmezné obětavosti i agresivního vystupování. Kéž bychom otevřeli svá srdce a konečně vyšli ze svého omezeného a lhostejného sobectví, které často nevidí hlouběji než na dno vlastního talíře a ani nechce vidět dál... než na okraj své zahrady nebo vesnice a jež je ochotné uznat nároky bližního na cokoli, jen když jeho to nijak neomezí a nebude stát žádnou obětí.

Na několika příkladech se chceme pozastavit nad hrozným faktem znetvořeného evangelia, které snad nikde není tak markantní, jako v otázce chudoby... Našimi průvodci a původci většiny úvah i příkladů zde uvedených jsou matka Tereza z Kalkaty a „táta malomocných“ Raoul Pollexeu - křesťané, kteří plně pochopili, že „cokoli jsme učinili pro jednoho z těch nejmenších, pro Krista jsme učinili“, ale i jiní, kteří svým burcujícím slovem i příkladem chtějí probudit svědomí křesťanů i všech lidí dobré vůle a poukázat na to, jak „žalostná je láska, která nemá žádné společenství s milovanými, když trpí“.

A proto na začátku této pobožnosti prosme celým srdcem:
PANE, UČIŇ, ABY NÁS BOLELO UTRPENÍ DRUHÝCH!!!

1. ODSOUZENÍ K SMRTI

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pilátův rozsudek zněl: smrt na kříži! Ne, dnešní doba už není tak barbarská a mimo to - jsme přece křesťané a kříž máme přece v úctě... Dnešní rozsudek zní: smrt hladem, smrt malomocenstvím, postupné umírání následkem nedostatku základních životních potřeb...

Tímto rozsudkem je každá další položka na zbrojení, miliardové výdaje na výzkumy „kosmických civilizací“, obrovské investice v tabákovém, lihovém, „krášlícím“ průmyslu, budování léčeben pro nemoci z nadměrného přejídání, „salóny krásy“, zatímco miliony lidí této civilizace zmírá hladu.

A můj podíl? Může mít podobu vkladních knížek, plných šatníků, tuzexového prádla, cigaret, kafíčků, zákusků, značky auta, přístroje a nebo třeba neúměrného výběru rekreace... i toto všechno může být - obrazně řečeno - mým podpisem na listině smrti těch, kteří bez vlastní viny čekají vlastní smrt nedostatkem.

„Dříve, než budeme myslet na procházku lidí na měsíci, by snad bylo vhodné zabránit jim, aby zemřeli bídou a hladem za zemi...“

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

2. PŘIJETÍ KŘÍŽE

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Ježíš bere kříž s láskou a nás vybízí k následování. Je to víc než nezávazná pobídka. Je to podmínka příslušnosti k němu a rozlišovací znamení vyvolených. „Neste břemena jeden druhému. Tak vyplníte zákon Kristův.“

Někdy jsme pod záminkou pokory, důvěry a oddanosti zapomínali používat své vůle... Všechno závisí na slovech „já chci nebo já nechci“. Do toho svého „já chci“ vložíme všechnu svou sílu.

**BOHA MŮŽEME MILOVAT, JEN KDYŽ NÁS TO
NĚCO STOJÍ.**

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

3. KRISTUS KLESÁ POD TÍHOU KŘÍŽE

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Byl by to největší les na světě, kdybychom mohli uvidět pohromadě všechny ty vztažené ruce, Kristovy ruce, které prosí, žebrají o pomocnou ruku, o trochu lásky a soucitu.

Ale nemylme se. Tady nejde o to dát chudému trošku z našeho nadbytku, ale dát mu Jeho podíl na našem životě!!!

„Nikdo nesmí ponechat pro své výhradní používání to, co přesahuje jeho osobní potřebu, když druhým scházejí věci potřebné k životu.“

(Jan Pavel II. Populorum progressio - O pokroku národů)

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

4. MATKA

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Nemilujeme-li člověka, jak můžeme milovat Boha?
Milujeme-li Marii, pak musíme milovat i všechny její děti.

Matka Tereza vypráví: „Před časem přišlo takové opuštěné dítě v noci do našeho domu. Sešla jsem k němu dolů. Dítě plakalo: „Šla jsem za maminkou a ona mě nechce. Šla jsem za tatínkem a on mě také nechce. Chceš mě ty?“

Jsou lidé, které nemá nikdo rád. A přece patří Jemu a nám. V Indii nebo v Americe nebo v Evropě - všude, kde takové lidi potkáváme, jde o týž hlad. Nejde vždycky o krajíc chleba.

Nejde jen o kus oblečení. Po lásce hladovějí i lidé v bohatých zemích světa. A tam je ten hlad nejmučivější: vědomí, že mě nikdo nemá rád, že o mne nikdo nestojí, že jsem zbytečný, nežádoucí. Že jsem sám.

„BRÁT NA VĚDOMÍ OSOBY, UDÁLOSTI
A SITUACE JEN VE SVĚTLE JEJICH ÚČINKU NA MNE
ZNAMENÁ ŽÍT NA PRAHU PEKLA“

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

5. ŠIMONA NUTÍ NĚST KŘÍŽ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Avšak ne každá a jakákoliv pomoc má stejnou hodnotu.

Velmi „vznešená“ dáma mi píše na voňavém papíru: „Prosím vás, neposílejte mi žádné takové sešity s hroznými obrázky malomocných. Celé dvě noci mě děsily úzkostné sny. Příkladám 10 franků pro malomocné, ale pro lásku Boží , dejte mi s tím pokoj!“ Odpověděl jsem: „Nechť vám Bůh nechá vaše úzkostné sny, milostivá paní. To je největší poklad, který vám mohu přát až do chvíle, kdy tyto fotky, které se vám zdály tak hrozné, vzbudí ve vás ne zděšení, ale účinnou a odvážnou lásku. Vracím vám vašich 10 franků, jelikož byly podány špatně, a proto nevím, co bych si s nimi počal. Sama je dáte některému chudákovi až budete schopna vidět chudákovu bídu a podat mu pomocnou ruku. Vy jste si myslela, že konáte dobrý skutek? Ve skutečnosti jste nás chtěla mít z krku, nás i chudáky. Je to láska? Ano, láska, ale jako když máte ráda psa a hodíte mu kost“.

Je-li naše pomoc bez lásky, je-li jen způsobem, jak uniknout a ne pomoci druhým - je méně než nic.

PANE, UČIŇ, ABY NÁS BOLELO UTRPENÍ DRUHÝCH!

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

6. VERONIKA

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Bůh ani tak nehledí na velikost díla jako na lásku, s jakou se to dílo koná.

Bylo to na jedné kanadské škole a tam se žáci rozhodli, že 25 hodin nebudou jíst a pít, aby se spojili se všemi, kdo mají na světě hlad. Jejich jedinou potravou byl svátostný chléb, který přijali o půlnoční mši. Jiná třída zůstala 25 hodin bez spánku. Tihle mladí lidé na vlastním těle citelně vyzkoušeli, že dávat a dávat se cele, jak to dělal Kristus, něco stojí. Možná, že obětí přinesenou na svém pohodlí umožnili, že se někde na světě najedlo hladové dítě. To je totiž naše účast na utrpení. Musíme trpět s Kristem, jen tak máme účast na utrpení druhých.

Jakou obětí jsem já ochoten zapojit se do Kristova utrpení?

PANE DEJ, AŽ NAŠE LÁSKA JE VYNALÉZAVÁ!

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

7. DALŠÍ PÁD

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Kristus opětovně padá i v tom, který je velmi vzdálen tvému srdci i tvému zraku. Ale láska nezná překážek, vzdáleností, láska vyrovnává rozdíly.

„Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a octl se mezi lupiči. Ti ho o všechno obrali, zbili a nechali napolo mrtvého a odešli. Náhodou sestupoval tou cestou nějaký kněz, viděl ho, ale vyhnul se mu. Také jeden Samaritán přišel na své cestě k němu, viděl ho a byl jat soucitem. Přišel k němu, nalil mu do ran oleje a vína, obvázal jej, vysadil ho na svého soumara, dopravil do hostince a staral se o něj...“

Neřekl: „Teď nemám čas... co je mi po něm... mám jiné starosti... mám své přednější povinnosti... nestihl bych jinou věc... to není mé povolání... Ať se starají jiní. A byl to člověk nepřátelského a nenáviděného národa! Ježíš říká: Jdi a stejně jednej i ty!

„Budte nesmlouvaví v povinnosti milovat. Nepovolte, nesmlouvejte, neustupujte. Smějte se do očí těm, kteří vám budou mluvit o opatrnosti a vhodnosti, kteří vám budou radit „udržovat rovnováhu“, ubohým borcům „správného středu“. Nenechte se ovlivnit netečnými, kteří mudrují a maniaky, kteří odmítají, zatímco křoupají drobné pečivo. Nechají vás v prázdnotě, svedou vám rozum a zahrabou srdce.“

PANE, NEDOVOL, ABYCHOM BYLI ŠŤASTNI JEN MY SAMI...

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

8. SOUCIT S TRPÍCÍM

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Nejde o to kradmo osušit jednu slzu: to je příliš snadné, to udělám příliš rychle. Ani ne o to mít na chvíli soucit. Jde o to, uvědomit si a již se nesmířit.

Nespokojit se již s tím, že se točím okolo sebe a svých, kteří jsou u mne, a čekat na svůj kousíček ráje. Odepřít si pokračování dobře míněného malého odpočinku, když všechno okolo nás si zoufá.

Nepřijímat již tento způsob existence, který je věčné ustupování člověka... Nepřijímat již negativní křesťanství.

Nesmířit se již být šťasten jen sám. Před bídou, nespravedlností a zbabělostí se nikdy nevzdávejte, nikdy s nimi nevyjednávajte, nikdy před nimi neustupujte. Bojujte, porázejte.

„Až tehdy, kdy už lidé nebudou říkat já, má dobra, mé záležitosti, mé jmění, prohlásí ve svém osvobozeném srdci: mám to, co jsem daroval...”

**PANE, DARUJ NÁM ÚZKOST Z BÍDY VŠECH
A OSVOBOĎ OD NÁS SAMÝCH!**

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

9. VĚČNÉ SLOVO BOŽÍ V PRACHU ZEMĚ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Měl jsem tento sen: Jeden člověk se představí na Božím soudu: „Podívej se, Bože - říká - zachovával jsem tvůj zákon, neudělal jsem nic nečestného, zlého nebo bezbožného. Pane, mé ruce jsou čisté.“ „Jistě, jistě“ odpovídá dobrý Bůh „ale tyto ruce jsou prázdné“.

Navštívil jsem jistou rodinu tzv. praktikujících křesťanů. Přijali mne v přepychově zařízeném bytě. Na můj trochu kriticky udivený pohled reagovali s trochu chlácholivým úsměvem: „My víme, co nám asi teď řeknete, ale i křesťan musí přece držet krok s ostatními, být normální.“

Výraz „normální“ pochází od slova „norma“ a pro křesťana platí jen jediná norma - Kristus.

Nejen láska, ale i sobectví dokáže být vynalézavé. Třeba tak, že milující druhé hledáme nejúčinnější cestu, jak hledat sebe. Zapřeme se tak, že sdílíme navzájem prožitky života. Připustíme jisté sobectví a tak získáme pocit, že jsme realističtí. V měšťáckém životě se to maskuje jako křesťanská bliženská láska, kdy se navzájem ubezpečujeme o čistotě svých rukou.

Ano, to je záležitost celého Božího lidu, aby veden slovem a příkladem biskupů zmírňoval podle svých sil bídu této doby, a to nejen jak bylo zvykem v Církvi, z přebytků, ale i z podstaty.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

10. JEŽÍŠ ZBAVEN ŠATU

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pane, dříve, než jsi odevzdal ducha do rukou svého Otce za naši spásu, necháváš si vzít i to poslední co zde na zemi náleželo do tvého osobního vlastnictví. Tvé šaty. Kam až, Pane, sahají tvé požadavky?

V tom k němu kdosi přistoupil a zeptal se: Mistře, co dobrého musím konat, abych dosáhl věčného života? On mu řekl: „... Chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání.“ Ten mladý muž mu na to řekl: „To všechno jsem zachovával, co ještě mi schází?“ Ježíš mu řekl: Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a dej ho chudým a budeš mít poklad v nebi. Potom přijď a následuj mě.“

Pane, prosím tě, dej mi lásku velkodušnou, která by nehledala způsoby a důvody, jak nebo proč si někoho nebo něco nechat jen pro sebe a dej mi také pochopit, že i kdybych rozdal v almužnách, všechno, co mám a pro druhého do ohně skočil, ale lásku neměl, nic mi to neprospěje.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

11. KŘIŽOVÁNÍ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Pane, tvé zkrvavené a rozdrásané tělo na kříži přibité svou podobou připomíná malomocenství. To člověka odsuzuje k pomalému a bolestnému umírání na kříži rozpadávajícího se těla.

Smíříme-li se bez hněvu a výčitek s tím, že 15 milionů lidí zasažených malomocenstvím, málo nakažlivou a dokonale vyléčitelnou nemocí, že 12 milionů zůstává ještě bez ošetření, bez pomoci, bez lásky - jsme my ti praví malomocní.

Ach, lidé, kteří jedí 3x denně, nespěchají... Jenom malomocenství nečeká. Každý den jsou mrzačeny ruce, nohy, zavírají se oči a nikomu to nebrání ve spánku.

Pane, toto jsou praví malomocní: egoisté a bezbožníci, ti, kteří žijí ve stojaté vodě pohodlí. Bázlivci, kteří nic nevytvářejí ze svého života. Pane, to jsou ti praví malomocní: Ti, kteří tě ukřižovali.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

12. JEŽÍŠ UMÍRÁ

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Ježíš umírá proto, aby v nás žila láska. Aby láska žila, musí být živena obětí. Proto dávat musí vždycky bolet.

Přinesli nám Susilo, zbídačené dvouleté děvčátko, vážící 3,3 kg, nechodí, nemluví, nepláče, ale vydává jen tichý zvuk. Její slabý organismus již nereaguje na léky. Umírá. Odpočívá na našem hřbitově a ještě z hrobu mluví: Umřela jsem hladem.

Vídeňský psychiatr píše, že by se nám vedlo materiálně mnohem lépe, kdybychom místo hledání zisku jen pro sebe pomáhali druhým v nedostatku. Nervové nemoci jsou z nedostatku, ale také o hodně víc je jich z blahobytu, jak potvrzují lékaři.

Naši i vaši trpící, hladoví, nazí, potřebují jídlo, střechu, oděv, léky, obvazy... vaší i naší lásky.

Pane, ty jsi na kříži zvolal: „Žízním“. Dej, ať dokážeme pochopit naléhavost tohoto volání po obětavé lásce a uč nás, jestliže chceme vést duše k Bohu, musíme denně znovu umírat.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

13. SNÍMÁNÍ Z KŘÍŽE

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Tělo Spasitele, opuštěné Bohem i lidmi je snímáno z kříže. Bůh se zdánlivě odmlčel. Lidé jsou zklamáni. Toto má být konec všech nadějí? A kde zůstala Boží moc a spravedlnost?

Dnes nemáme co jíst, chtěla jsem navrhnout dětem, abychom společně spáchali sebevraždu; ale upustila jsem od toho. Když jsem se tak na ně dívala, bylo mi jich líto. Jsou tak plné života a chce se jim žít, žít. A kdo žije, musí jíst. Byla jsem nervózní a myslela jsem si: zapomněl na mne i Pán Bůh? Zlobí se? (Z deníku Caroliny N. de Jesus: Můj život byl černý)

Tehdy řekne král těm po své pravici: Pojd'te, požehnaní mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připraveno od počátku stvoření. Neboť jsem měl hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi pít, byl jsem cizí a ujali jste se mě, byl jsem nahý a oblékli jste mne, byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste za mnou.

Potom řekne těm po levici: pryč ode mně vy zlořečení, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly. Neboť skutečně říkám vám: Co jste neudělali pro jednoho z těchto nejnepatrnějších, ani pro mne jste neudělali.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

14. HROB

*Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme Ti,
neboť svým křížem jsi vykoupil svět.*

Svět bez lásky by se stal hrobem plným hnilobného egoismu a Kristova smrt by byla nadarmo. Vykřešme tedy jiskru naděje pro tolik zoufalých. Jiskru, která bude předzvěstí velkého plamene vzkříšení. Protože každá vyšetá láska dříve nebo později vykvete.

Matka Tereza vypráví: V Melbourne v Austrálii jsem navštívila stařečka, o jehož existenci se nikdo nezajímal. Měl ve světnici velký nepořádek. Chtěla jsem tam uklidit, ale on odmítal. Ale nakonec si přece jen o pořádek poprosil. Měl tam starou krásnou lampu. Proč pak si ji nerozsvítíte? ptala jsem se ho. A pro koho? Ke mě nikdy nikdo nepřijde. A kdyby k vám přišli sestřičky? Kdybych slyšel lidský hlas rozsvítil bych... A nedávno vyřizovali vzkaz od něho: Řekněte mé přítelkyni, že lampa, kterou v mém životě rozsvítila, hoří a svítí.

Ukřižovaný Ježíši - smiluj se nad námi!

ZÁVĚR

Můj Bože, naše dnešní cesta stoupá na horu blahoslavenství. I když o tom nemluvíme, ty uhodneš, můj Bože, jak nás budoucnost znepokojuje. Vidíme, jak špatně vypadá, má rysy obličejů protáhlé, je plná vrásek, dřívě, než se zrodila. A tu náhle hlásá Ježíš na hoře budoucnost: Blahoslavení chudí... blahoslavení plačící... blahoslavení, kdo žízni a hladovějí po spravedlnosti...

A právě na tyto portréty jsme se dívali jako na budoucnost, která selhala. Celý tento průvod stálých ztroskotanců, pochod bídy a ubohosti, defilé žebráků a fronta na polévku...

Hle, toť vyhlášená budoucnost; zatímco budoucnost náleží jen těm, kdo se probíjí, kdož jsou na špičce... Ty ji Bože dáváš chudým. Zatímco my jsme učinili všechno, abychom ji vynesli do oblak, ty, Bože ji umisťuješ na ulici. Zatímco my jsme z budoucnosti učinili pokročilou technologii, ty Bože z ní děláš záležitost srdce. Očekávali jsme budoucnost blahobytu, a ty Bože, prohlašuješ budoucnost potřeby; tvá budoucnost nenáleží těm, kteří už došli, ale těm, kteří ještě nevyšli. Budoucnost patří chudým, protože jen ti od ní něco nebo někoho očekávají.

Bohatí nemají co od budoucnosti očekávat. Mají už všechno. Zůstává jim jen strach: strach ze ztráty, z nedostatku, strach, že už nebudou ničím, že se na ně zapomene, strach ze samoty, strach ze smrti. Jedině chudí nemají strach. Nemajíco ztratit. V budoucnosti všechno získají. Jen chudí mají touhu. Bohatí mají jen potřeby.

Chudí nechodí hledat radost k obchodníkům. Věří v pokoj budoucnosti, protože jej vytvářejí. Jsou mírní, neboť jejich budoucnost se nerodí z atentátů. Bohatí mají budoucnost jen ve své hrobce. Budoucnost chudých je fakt, že z hrobu vyjdou: Vzkříšení a oslavení! AMEN